

DE ONGELOVIGE THOMAS

In dit weekeinde gaat het evangelie over de ongelovige Thomas. Na zijn dood verschijnt Jezus voor de derde maal aan zijn leerlingen. Thomas is afwezig en kan bij terugkomst niet geloven dat de elf anderen de Heer hebben gezien. Hij zegt: "Alleen als ik de wonden van de spijkers in zijn handen zie en met mijn vingers kan voelen, en als ik mijn hand in zijn zij kan leggen, zal ik het geloven." Een week later verschijnt Jezus weer; ditmaal is Thomas er wel bij. Jezus zegt tegen hem: "Leg je vingers hier en kijk naar mijn handen, en leg je hand in mijn zij. Wees niet langer ongelovig, maar geloof." Thomas zegt hierop: "Mijn Heer en mijn God!" Jezus geeft als antwoord: "Omdat je me gezien hebt, geloof je. Gelukkig zijn zij die niet zien en toch geloven."

Jezus doet echter meer dan alleen Thomas berispen. Hij verschijnt in het verhaal twee keer, terwijl alle deuren gesloten zijn. Hiermee laat Jezus zien dat de beperkingen van de materiële wereld niet voor hem gelden.

Als Jezus plotseling verschijnt, zegt Hij niet alleen "Ik wens jullie vrede", maar ook: "Zoals de Vader mij heeft uitgezonden, zo zend ik jullie uit". Vervolgens blaast Hij over hen heen en zegt: "Ontvang de heilige Geest. Als jullie iemand zonden vergeven, dan zijn ze vergeven; vergeven jullie ze niet, dan zijn ze niet vergeven". Dit is een zeer belangrijke passage, omdat Jezus de apostelen hier een drievoudige volmacht geeft: (1) de twaalf worden als apostelen (afgezanten) namens Jezus uitgezonden, (2) zij zullen in hun prediking worden bijgestaan door de heilige Geest en (3) zij krijgen het vermogen om zonden te vergeven. De uitzending van de apostelen wordt hiermee direct gekoppeld aan de uitzending van Jezus, als degene die gezonden is namens de Vader. Ook zij dienen de wil van de Vader te doen, net als Jezus, ze dienen de Vader te verheerlijken en de geboden te onderhouden, net als Jezus deed.

Als Jezus na een week opnieuw verschijnt, vraagt Hij Thomas zijn wonden aan te raken. Als Thomas antwoordt met "Mijn Heer en mijn God", gebruikt hij twee joodse titels om de goddelijkheid van Jezus te bevestigen: Heer God (het Hebreeuwse *JHWH*) en God (als *Elohim*, de God van Genesis). Nergens wordt in de Bijbel door een mens zo duidelijk bevestigd dat Jezus niet alleen een menselijke maar ook een goddelijke natuur heeft. Door zijn wonden te tonen en te laten betasten, laat Jezus zien dat Hij echt dezelfde mens is die men eerst heeft gekruisigd en gedood. Het gaat om hetzelfde lichaam. Jezus is verrezen niet alleen in onsterfelijkheid, maar ook in alle eeuwigheid met een aanraakbaar lichaam.

Jezus zegt op het laatst tegen Thomas: "Gelukkig zijn zij die niet zien en toch geloven". Dit wil zeggen dat ook al zien we Jezus niet meer in menselijke gestalte voor ons, we toch in Hem kunnen geloven, en als we dat doen, mogen we ons later gelukkig prijzen.

SV

Uit: Parochieblad St. Andreasparochie nr. 12, 6 april 2013